

מונולוג עם משתתף ב"פגישה הלילית"

היו מעורבים בפרשיות ביטחוניות כגון פרשת "השב"כ ופרשת פולארד, המתב"רת בימים אלה. זה עורך קינאה עצומה. לאנשים קשה לסלוח על כך. הפגישה הלילית זהו רק קישקוש בדרך למטרה. אנחנו המטרה: הנה, למשל, חברי הכנסת מרדכי וירשובסקי כתב מיכתב ליועץ-המישי פטיילממשה מייד עם הפירסומים הראשונים של הפרשה — עוד כטרם החלה החקירה — והרגיש: נא לא

בדיוק? איני זוכר. יגאל ארנון מילא בכתיבדו, שהוא כתב רחב וגדול, כשיבעה עמודי פרוטוקול. זה נמשך אולי חצי שעה. כשאני חושב על התנופה שהעניין קיבל, זה יכול היה להיות מגוחך, לולא זה היה כליכך עצוב. הטרדת-עד? את יודעת מהי הטרדת-עד? זה אם את צריכה להעיד בעניין כלשהו מחר בבוקר, ואני מטלפן אלייך כל חצי שעה ויוצר מצב שבו את תהיי מטרדת.

תכתבי שהפגישה התנהלה בכתיב-קברות! לאור-הירח, כ"ג לפנות-בוקר, מאחורי אחת המצבות, כך שאיש לא יידע מקיומה... הפגישה הלילית בהא-הידיעה. אני משתגע! זה כבר הפך למושג! גם אנחנו מנהלים עכשיו פגישה לילית. הרי מרוכר על פגישה שנבקעה לשעה 6 בערב. אנחנו הגענו בזמן. חיכינו, חיינו ארזון וארזון ארזון! אחרים כשעה וחצי, כשכבר עמדנו לפרוש

"חקרו אותנו במישטרה"

כמו פושעים!"

פרוטקציה. הם מצליחים, חשובים, בעלי-כוח, חברים טובים. בכלל, על איוו חברות מרוכר כאן ניתן לחשוב מהפירסומים, שמדובר כאן על חברים טובים המבלים יחד המבקרים בקביעות זה בביתו של זה, ולא בהיכרות בת-שנים. אם אלה הקריטריונים לחברים, אז יש לי המוני

והתיקים שלנו כבר היו בידיים, הופיעו ארזון ארזון, פרקליט ומעבדו. ההסבר היה שהם התעכבו, מכיוון שהמתינו לפרקליט החיפאי, שרגא בלור, שיגיע לתל-אביב. מימי לא ראיתי את השלושה קודם-לכן. אגב, ביחס לטענתו של ארזון — שנפגש עם עמר בפרום גדול של אנשים — יכול כהחלט להיות ששניהם צודקים: הם אכן נפגשו, אך אינם מכירים זה את זה. הפגישה המפורסמת — זה ממש מגוחך על מה שמדובר כאן — ארכה כ-20 רקות, אולי חצי שעה. בשלבים המוקדמים של הפגישה התרחש הקטע הבא: כספי לא התאפק, הביט לארזון בעיניים ושאל אותו: "האם אנחנו מכירים מאישהו מקום?" ארזון הביט בו בחזרה וענה: "לא". כספי המשיך:

תחשבי: במה מנסים להיאחו כאן בתחילה דיברו על "הדחת-עד" או "שי" בוש חקירה". אחרי כל הרעש התיק שורתי נתלו ב"הטרדת-עד". איך ניתן להטריד עד שביקש את "ההטרדה" הזאת? הרי כספי הצהיר בתחילת הפגישה — וזה כתוב בפרוטוקול — ש"נתבקשנו לקיים הישיבה הזאת" איש לא השמיע הסתייגות מהניסוח

כרגע שארזון הודיע שהזמן כבר לחקירה במצ"ח, הודיע ארזון על הפסקת הפגישה. והו! זה סיפור הפגישה הלילית. הרי לא זהו הסיפור. הסיפור האמיתי הוא שמחפשים מצליחנים. אני מעריך שמאז מילחמת יום-הכיפורים והטראר מה הקשורה בה, יש בארץ נטיה לחפש שעירים לעזאזל — והמרוכר באנשי-

פרקליט ארזון מחפשים מצליחנים

פרקליט כספי ואשתו הוא שאל: "אנחנו מכירים מאישה מקום?"

ציבור, כמישפטנים. בנבאקים וברואיי חשכון. ככל שהמדובר במצליחן גדול יותר — כך גוברת ההתלהבות בענייניו. מדוע מתלהבים כל-כך לטפל ללא הרף בפרשה? בגלל השמות הידועים שמופיעים בה. ראינו כותרת על משתתף בשם שרגא בלור? הוא גם עורך-דין שהשתתף בפגישה. אבל נדמה כי שכחו מקיומו. מדוע? כי יש מטרות קורצות יותר. מדובר בחברי-כנסת, בעורכי-דין ש-

"התבקשנו". בהצגת הפתיחה גם נכלל המידע שעמר כבר פנה לשר-הביטחון, שתהיה חקירה בעניין הפירסומים נגדו. עוד נאמר שם, שאין כל כוונה למצוא נוסחה של פשרה, או של "ירידה מהעץ, אלא יש כוונה לדעת את האמת, לאור הפירסומים שהיו. כמרכן נאמר שם, שכל מה שייאמר במיסגרת הפגישה יועבר או ליועץ-המישפטרי-לממשלה או למפקד מצ"ח (מישטרה צבאית חוקרת).

"אם כך, מדוע אמרת ברדיו שאנחנו מכירים והייתי אצלך בקריית-שמונה?" ארזון: "אז מה? או טעיתי התכוונתי למישהו אחר..." וסביב האיש הזה התפתחה כל הפרשה! בשלב הרבה יותר מאוחר, הסתבר "טעות" נוספת שלו בקשר לטענה כאילו הוקלטה השיחה, אבל אני לא יכול עדיין לדבר על כך. בפגישה עצמה לא היה שום-דבר מרגש. היא נמשכה זמן קצר. כמה זמן